

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-06-03)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-06-03)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 16. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010031.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Fru Heiberg til A. F. Krieger.

3. Juni 1861.

Naar De veed, som jeg engang har sagt Dem, at det bestandig har været min bestemte Tanke, at Ingen medens jeg var ilive skulde læse, hvad jeg saa frit og uforbeholdent har nedskrevet om mit Liv, da vil De forstaae min Sky for nu at overlevere dette til Gjennemlæsning; paa den anden Side veed jeg, at det, efter al Sandsynlighed, umuligt kunde benyttes ganske som det er, uden at en kjærlig Haand udsletter og tilføier hist og her.¹ Jeg maa jo altsaa være taknemmelig over at have fundet en saadan Haand, og jeg er det. Læs det altsaa, helst saa strengt, som Deres Venskab for mig tillader det. De veed, at jeg paa dette Punkt ikke vil være ømfindtlig. Om jeg skulde tabe eller vinde i Deres Øine, efter denne Læsning, vil jeg ikke fortryde at have viist Dem, saa godt jeg har kunnet, Gangen i mit Livs Historie, thi jeg veed og troer, at jeg lægger det for en trofast Vens Øine. Gud forbyde, at jeg nogensinde skulde komme til at fortryde min Tillid. Det er stygt, men jeg kan ikke ganske væрге mig imod en Frygt, som de seneste Aars troløse Venskab har kastet i min Sjæl og voldt mig Smerter, som ingen formaaer at fatte Styrken af, Smerter, som jeg aldrig, det er jeg vis paa, ganske vil faae Bugt med. Dog, som sagt, jeg frygter ikke for Dem.

Den ene Tillid fører den anden med sig; jeg lægger derfor nogle Smaasedler ved, skrevne af Heiberg, og som staaer omtalte i mit Levnet fra „Bordskuffen”.² De vil maaskee bidrage til at vise, at det Billede, jeg har udkastet af mig selv, ikke er et Phantasie-Billede af mig, men at ogsaa han havde samme Syn paa mig. Jeg havde i mange Aar ikke læst disse Sedler, først efter at denne Deel af mit Levnet var skrevet, kom jeg tilfældigviis til atter at gjennemløbe dem og fandt, til min Glæde, at de ligesom vare et Vidnesbyrd om Sandheden af det Billede, s. 17 jeg selv havde bevaret om Johanne Luise Pätges. Altsaa min kjære Ven læs og døm. Jeg er forlegen over at vide denne Læsning i Deres Hænder, forlegen, meget forlegen!